

ג ל י ו נ ו ת ל ע י ו נ ב פ ר ש ת ה ש ב ו ע

ערוכים בידי נחמה ליבוביץ
יו"ל ע"י מוסד חורף והזקלה למבוגרים ולנער
הסתדרות נשי מזרחי באמריקה

בראשית (תנ"ח) א כ-ל"א יום חמשי, יום חמשי.
הערה: לפרטי יום חמשי וביחוד לפסוק כ'ו עיין גליון בראשית תש"ז

3. שאלת מבנה.
השנה לפסוקים כ - כ"ה שבפרקנו את הפסוקים הבאים:
ש' כ' ומוראכט... יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים... וככל דגי הים
תלכיד א' ה' וידבר על הבמה ועל העוף ועל הרמש ועל הדגים.
הושלך ג' ואמלל כל יושב בה בחית השדה ובעוף השמים וגם דגי הים יתספו.
צפניה א ג' אסף אדם ובמה אסף עוף השמים ודגי הים.
תהלים ח' וצאנה ואלמים כלם וגם כהמות שרי צפור שמים ודגי הים...
והולם כנגד זה:
יחזקאל ל"ח כ' ורעשו לפני דגי הים ועוף השמים וחית השדה וכל הרמש... וכל
החיים. הסבר, למח סודרו הבהואית בכל הפסוקים הנ"ל חוץ מבאחרון שלא לפי
סדר הגריאה ורק באחרון הובאו בהתאם לסדר הריאתם

ב. שאלות סגנון:
א. השנה: כ"ב ויברך אותם אלקים לאמר
כ"ח ויברך אותם אלקים ויאמר להם אלקים פרו ורבו
הסבר את סבה השנוי.
2. הנו יעקב בספרו Genesis מעיר לט' כ': "התורה מתפרשת בלשון קצרה ורעננה
את עליונות החפש שבמעוף צפור-הדרור במרחב-יה - שלט נהנו לו גבולין".
הוכח את דבריו אלה מהוך לשון סוקנו

אג. כ' ישרצו המים שרץ נפש חיה
פ' ונפחתי הרוח ויזל (רנ"ח): כזה ה' ואמר "ישרצו המים" כלומר יתנוססו המים
ע"י שרץ נפש חיה שיבראו מהם... שנתנו המים למקומם, שחיותם בימים...
דג"ל שרצו משהו ומוסיף: והמליצה הזאת כמו (ישעיהו א' ל') "כנה נובלה
עליה" - האלה בקראת נובלת ממני נובלת עליה, וכן (בראשית מ"א מ'):
"רק הכסא וגדל ממך" - אהיה גדול ממך מעד הכסא.
1. מה חשבו בפרוט זה, כנגד איזה טרור הם מוניה?
2. במה מטיית שני הפסוקים המובאים בטרור שד"ל לפרושו?

ד. כ"א ויברא אלקים את החינאלה הגדולים ואת כל נפש החיה... ואת כל כוץ...
קפסול בספרו "מדרגת עד נח"; "בכל הפרשה כוץ, וץ סוגיות הכלליות של הפרשה
והחי נזכרים ולא המינים המיוחדים חוץ מהמיננים. בראי אין יצאה זו כן
הכלל בלי כונה מיוחדת".
ההוכח לכבוד, מה היו הכונה המיוחדת בפרוט הזה?

ה. כ"ח פרו ורבו ומלאו את הארץ וממנו
רמ"ן ד"ה וכברנה
מה קשה לו וכנגד איזו דעה מוטעים הוא פונה כאן?

ו. כ"ט הנה נחתי לכם את כל חשב זרע זרע...
רמ"ן ד"ה לכם יהיה לאכלה ולכל חית הארץ.
מה היא לפי זה עמדת התורה לפמחונות?
ועיין בדברי הרב קוק במאמרו על סחובתו בגליון ראה תש"ה

ז. ל"א יום חמשי: עיין רש"י
בבב ש"ח: מלמד שהתנה הקב"ה עם נחשה בראשית ואמר להם: את ישראל קבלין
את התורה. אחת מחקיימים ואם לאו - אני מחזיר נחשכם לחתו ובשרו.
1. מהו הדיוק הלשוני שבמנו מדויק דרש זה?
2. כיצד אפשר לפרט תמיהה לשונית זו כל דרך השטח?
3. הסבר את הרעיון הכלול בדברי המדרש הזה?
4. היכן מצינו רעיון זה בנ"ך?

לפרט לשאלות: השאלות המסומנות א קטו והמסומנות זא קצו יותו.
יזנה כל אחד לפי דרגתו. כתוב בכתב ברור, האור מקום רב להערות המקוריות והן
המבוקש. הוסף בול למטבתך.

יש לשלוח תשובות (וב שאלות) לנחמה ליבוביץ, ירושלים תר"ח-תש"ח